

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Dei Præsentia

Le Gaudier, Antoine

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. XI. Debet se quisque ad eam gratiam disponere; & ei cooperari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50583](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50583)

Ioan.
6.

ius in nobis præsentia illa superstes maneat, indicat promissio Christi: *Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet & ego in eo*; hoc enim verbo manet potissimum, toto illo capite delectatus esse videtur, vt significet quasi moram & habitum quendam permanentem intimæ coniunctionis.

CAPVT XI

Debet se quisque ad eam gratiam disponere, & ei cooperari.

ERVM etiãsi Christus Dominus eam diuinæ præsentiæ cõtemplationem, licet & reliqua omnia quæ ad

salu-

salutem nobis aliquid confe-
runt, abundantissimè nobis
fuerit meritus, nihilominus
tamen ad illud idem requiri-
tur aliqua nostra cooperatio.
Quare ad eam gratiam dispo-
nere nos debemus, imprimis
que altissimum illud humili-
tatis fundamentum iacere, &
humiliter agnoscere nostra-
rum virium non esse hoc ex-
ercitium: ideoque & indigni-
tatem nostram ob pristina
peccata, & ad omne bonum
infirmi-
tatem, ac impotentiam
humiliter profitentes, tantum
à Deo donum per filij eius me-
rita frequenter petamus.

Deinde valde operæ pre-
tium, est vt bene apprehen-
damus nostram & omnium

D

crea-

creaturarum nihilitatem, vt
ita loquar, sic enim facilius
poterimus peruidere & pene-
trare in omnibus immensi-
tatem diuinæ essentia, quæ
omne esse creatum sustentat,
continuoque influit in res
omnes esse, posse, & operari;
& in illis ipsis agnoscere ma-
gis Deum presentem quam
ipsasmet creaturas; cum nihil
aliud sint, si cum Deo compa-
rentur, quam vmbra quedam
tenuissimæ, ac prope nihil.
Cum enim præter Deum so-
lum nulla res prorsus habeat
esse à se, sed participatum à
Deo, qui ad suæ bonitatis
gloriã ita cõmunicat singulis
id quod sunt, vt per illud ip-
sum esse creaturarum, infini-
tum

tum essentiae suae & ceterarum
perfectionum pelagus mani-
festare intendat; certè ma-
gnam habemus occasionem
Deum in omnibus agnoscen-
di potius quàm eas ipsas. Qua-
re hoc exercitium maximè
solidam requirit humilita-
tem, cuius est sentire in se
suum nihilum: Ideoque ve-
rissimè dixit S. Hugo Vict.

*Frustra cordis oculum erigit ad
videndum Deum, qui nondum
idoneus est ad videndum semet-
ipsum, prius enim est ut invisibi-
lia spiritus tui cognoscas, quàm
possis esse idoneus ad videndum
invisibilia Dei.* Hæc ille.

Præterea valde iuvat pius
erga Deum voluntatis affe-
ctus, & præcipuè purus &

feruens Dei & Christi Iesu amor. Nam cum is sollicitet continuo amantem, ut se cum amato uniat, atque coniungat; necessario etiam illum presentem ei continuo reddit: ubi enim amor, ibi oculus.

4. Inde etiam fit ut sit prorsus necessarium magnum profectus spiritualis desiderium: Cum enim consistat ille in recessu a se & rebus creatis & accessu ad Deum, magna omnino parit facilitatem, Deum ubique presentem & operantem agnoscendi & amplectendi. Et praeterea cum proficiens experiatur quotidie nova Dei dona, & beneficia, sentiatque quodammodo Deum in se maiora quotidie operantem,

tem,

tem, habet certè vnde Dei
in se operantis praesentiam
nouo quodam in dies modo
concipiat.

Denique conari debet, vt
in hac re sese exerceat dili-
genter, & in eum finem va-
rias sibi praxes conficiat pro
suo ingenio; breuiter nos v-
nicam illam, quæ à Beato Pa-
tre nostro Ignatio commen-
data est, explicabimus, & ad
vsum actionum quotidiana-
rum accommodabimus.

CAPVT XII

Quomodo Deum in nobis praesentem & operantem cogitare possimus.